

برابری جنسیتی در نظریه شهروندی متمایز آیریس ماریون یانگ

محل انتشار:

فصلنامه زن در توسعه و سیاست, دوره 9, شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمدعلی توانا - استادیار علوم سیاسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

مساله زنان، از مسائل اساسی جامعه معاصر است که راه حل های متفاوتی را تجربه نموده است. درحالی که فمینیست های موج اول بر حقوق برابر با مردان تاکید می کردند و فمینیست های موج دوم بر تمایز و تفاوت زنان از مردان اصرار داشتند؛ فمینیست های نسل سوم تلاش نمودند هر دو سوی معمای دو وجهی برابری – تفاوت را حفظ نمایند. یکی از نظریه پردازان موج سوم فمینیستی آیریس مایون یانگ است که نظریه شهروندی متمایز را ارائه نمود. یانگ با بهره گیری از نظریه دمکراسی مشورتی هابرماس و نظریه فوکو درباره گروه های حاشیه ای و سرکوب شده، تلاش نمود گونه ای دمکراسی ارتباطی – مشارکتی را طرح کند که در آن زنان و سایر گروه های ستمدیده و محروم ضمن حفظ تفاوت های خود در عرصه عمومی، امکان مشارکت کامل و برابر با سایرین را بیابند. بر همین اساس، مقاله حاضر نظریه شهروندی متمایز یانگ را مورد بررسی و نقد قرار می دهد تا نشان دهد که این نظریه تا چه اندازه در ارائه یک راه حل بدیل برای مساله زنان و گروه های اجتماعی محروم و حاشیه ای موفق بوده است.

كلمات كليدى:

برابری, تفاوت, دمکراسی ارتباطی- مشارکتی., زنان, شهروندی متمایز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1792983

